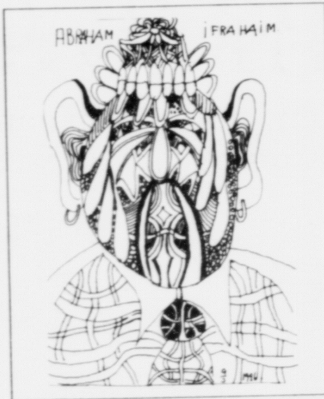

Á Bøvegi á Internet

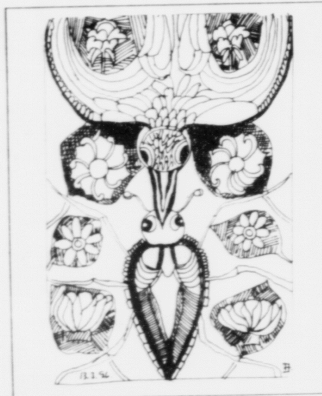

Krýpur ein svartaklukkan á Bøvegi á Internet og sveipar seg í skruð og skart, so lott og nett. Mótir einum spurvi úr Shanghai, sum svezur undir einum krúnublaði á Internet á einum Oliventræi – vestan til við Bethlehem.

Spurin og smæðin órógvur hon spurvafuglin á spacesuperrás – á streymharða stráluvegi í hansara fugladúrabegi.

Spurvafuglur pulkar við sínum nevi lítlu svartaklukkan undir eygnahvarmi við pinkulitlun barni á Bøvegi í Internet. »Kom tú higur, og hygg út yvir staðin Bethlehem har gongur Abraham Ifraim sonur góða knokkin Tanqouri Gin. Hygg at andliti hans og sí, hvat har býr í. Fláir av flúrum og flusnar flesar fløktar í kring av berari synd!«

Halleluja, syngur Abraham Ifraim fyrri spurvafugli og svørtu klukku, sum hava funnið sína lukku og fingið sær eitt lítið klemm vestan til við Bethlehem

Hetta var ein morgun í mars at Abraham Ifraim, – sum tú sært – sang ein svartaklukkuspurvasang á Superspace tíðliga á morgni kl. sjei!

Frits, 13. mars 1996

Skráseting Føroya
hefur í dag skrásett niðanfyrri standardi fráboðan:

Skrásetingar-nr.
P/f 2037,
P/f Bjarnafossur,
100 Tórshavn.

Viðtøkur broyttar:
20.12.1995 og
31.01.1996

Nýtt navn:
Sp/f Bjarnafossur

Kapitalur: Hækking:
Við kr. 40.000,00 til kr. 80.000,00.
Inngjaldingarhátur:
Kontant kr. 15.000,00 til kurs 100 og kr. 25.000,00 við skuldarmarknaði til kurs 100.

Nevnd: Farin úr nevndini: Sjørður Jacobsen, Onnugøta 3, 188 Hoyvík (formaður), Bjarni Jacobsen, 765 Svinoy, Edvard Jacobsen, 765 Svinoy og Bogi Jacobsen, Miðrás 3, 100 Tórshavn.

Stjórn:
Innkominn sum stjórn: Bjarni Jacobsen, 765 Svinoy.

Tekningarreglur:
Feligjó verður teknað av stjóranum.

Skráseting Føroya
tann 10. apríl 1996

Kristin Balle

Altartalvan í Haldarsvíkar kirkju »Heilaga kvøldmáltíðin«

Skírisdag 4. apríl varð nýggja altartalvan í Haldarsvíkar kirkju tikin í nýtslu og hátíðarhaldið varð eisini sjónvarpað.

Varð rættuliga tikin á bóli, tá nýggja altartalvan varð vist á skíggjanum, – við

hálvum eyga sást, at her var eitt satt meistaraverk. Men eitt er at siggja ein málning í sjónvarpi, eitt annað er at sita og líta at myndini í eini frástøðu, sum hóskar tær best.

Eg gjørdi tí av at fara

norður til Víkar at líta at sjálvum altarmálninginum. Eg stóð sum negldur, tá ið eg kom inn í forkirkjuna, og sá altarið við altarmálninginum frá 15 metrar frástøðu, alt var so nær og kortini visti tað seg sum um

málningurin var langt uttan fyrri kirkjuveggin. Hetta var ein sera vøkur og hugtakandi sjón.

Málningurin er sera stórur og fyllir ein heilan vegg í hesi áttahyrtu kirkju. Hann er málaður á lørift í

einum stykki. Ramman um málningin er sera hóskaði til altarmálningin og er lögð við blaðgulli.

Litirnir eru sterkir og klárir, sum eru settir sera væl saman, teir spæla hvønn annan upp í móti hvørjum øðrum. Her merkir tú ljós, reinleika, gleði og hátíðardám við tí hvíta og gula litinum, grøni liturin gevur tær vón og vøkstur í hugan, reyði liturin fær teg at hugsa um blóð og tann viðli liturin gevur tær ein farra av angri og stúran fyrri tí komandi.

Málningurin visir spennig/dramatikk um nátturðabórðið, apostlarnir hava beint fingið at vita, at tann, sum saman við mær dypaði breði niður í, skal svíkja meg. Apostlarnir vísa á hvør sín máta, at hetta vilja teir fáa upplárað, hvør hann er, sum svíkja hann vil. Meistarliga er Judas Iskariot avmyndaður við onkrum í høgri hond, kanska eru tað silvurpengarnir, hann fjarlur, dökkur á liti, sum fær teg at hugsa um sorg og myrkur.

Jesus í miðjuni á málninginum við tí kraftiga gula ljósinum aftan fyrri seg, sum ímyndar ljós heimsins, hann rættir høgri hondina út, hon er reyð á liti og sær tað út sum hann longu blóðir og blóðið er eisini komið á dúkin.

A bórðinum er eisini ein feril av at Jóhannes er vorðin so kløkkur, at hann er av óvart kominn undir vinglasíð so tað er nakað komið á

dúkin.

Føturnar hefur listamaðurin eisini fingið sera væl við, ímyndin um fótatvátanina, sum Jóhannes apostul greiðir frá.

Málningurin er fullur av ímyndum.

Hesin málningur er eftir minum tykki eitt satt meistaraverk, bæði so og so, sum tú blívur ríkar og ríkar í huga og sál av at líta at, nýtt teg ikki fyrri hesa sjón, tú verður eitt upplivilsi ríkar.

Ljósið, sum skal lýsa altartalvuna upp, er sera snøgt. Eg fari at ynskja víkarfólki hjartaliga tilkukku við hesi stóru ogn, kirkjan og bygðin hava fingið til gávus frá víkarmanninum Helga Fossadal.

Bispur Hans J. Joensen gleddist um, eftir prædikuna skírisdag, at vit føroyingar megna at gera eitt slíkt verk á minst líka høgum stigi sum útlendingar, og hesum kann eg taka fullt undir við.

Kirkjuráðið, tí hava verið djórv og klárað hesa uppgávuna sera væl og kunnu vera stolt av, at kirkjan hevur fingið eitt av tí, sum fáar kirkjur í Føroyum hava. Kanska verður hesin málningur við til at fáa fleiri altarmálningar inn í kirkjurnar.

Torbjørn Olsen, listamaður, ið hevur ættarbond úr Vík, hevur megnað uppgávuna til UG og kann vera stoltur av hesum verki, hetta verk má vera aldarinnar málningur bæði í stóð og góðsku. Tilkukku við hesum verki, Torbjørn.

M A